

Julė Medinienė,

Kilusi iš Šiaulių miesto (gimusi Rugsėjo 1 d., 1902 m.). Baigus Šiauliuose pradžios mokyklą, buvo įstojus į Šiaulių progimnaziją, bet, užsidegus pasauliniam karui, turėjo bėgti į Rusiją. Ekaterinoslave porą metų mokinosi gimnazijoj, paskui turėjo persikelti į Charkovą, kur tęsė aukštesnį mokslą. Grįžus į Lietuvą mokėsi lietuvių kalbos ir stenografijos. Atvykus į Kanadą sesers aplankyti ištekėjo ir apsigyveno Detroit, Mich. J. Medinienė turi rašytojos gabumų. Kai kurie jos raštai yra tilpę dienrašty "Drauge", "Garse", "Amerikos Lietuvy", "Pasaulio Lietuvy", "Clevelando Lietuvių Žiniose" ir kituose. Priklauso Moterų Sąjungos 54-tai kuopai, Detroit, Mich. Per tris metus buvo kuopos pirmininkė, o paskui keletą metų ėjo kuopos korespondentės pareigas. Dabar yra kuopos vice pirmininkė. Centro valdyboje eina Michigan val. direktorės, Literatinės Komisijos narės ir jubiliejinės knygos komisijos pirmininkės pareigas. Daug darbuojasi Moterų Sąjungos gerovei.

Ona Stepulionienė,

dabartinė Ohio valst. direktorė. Yra viena pirmųjų M. S. 26 kp. narių. Buvus kp. pirmininkė ir šiaip daug dirbusi Sąjungos labui. 1924 metais už įrašymą Sąjungon daugiausia narių gavo pirmutinę Centro dovaną. 1929 metais seime buvo išrinkta dviem terminam, t. y. 4 metams Ohio valst. direktore. 1937 m. seime ir vėl išrinkta tom pačiom pareigom.

kiek daug kartų kesintasi pravesti šeimas liečiančius "įstatymus", kad legalizuoti neleistinus dalykus! Įstatymai yra ne kas kita kaip šeimos atspindys. Krikščioniškosios civilizacijos gynėjas Popiežius Pijus XI kartkartėmis pasmerkė pasaulio civilizacijos griovėjus ir nekaltųjų persekiotojus. Apie motinoms gręsiančius pavojus Šventasis Tėvas Pijus XI, Gruodžio 31, 1930 m., prabilo į visą pasaulį enciklika "Casti connubii", — Skaisti, nesutepta moterystė. Kristaus Vietininkas aiškiai pasako, kad išgelbėdami šeimą teišgelbėsime pasaulį.

Sumaniausias kapitonas su didžiausiais amunicijos ir ginklų sandėliais be kareivių kovos nelaimės. Žmogus tada yra sekmingas, kada visi kūno nariai, arba bent svarbieji, sveikai veikia. "Akis negali sakyti rankai: Aš tavo patarnavimo neprivalau. Taip pat ir galva kojoms: Man jūsų nereikia!"... "Nes kaip kūnas yra vienas ir turi daug sąnarių, visi gi kūno sąnariai, nors jų yra daug, tačiau yra vienas kūnas, taip ir Kristus. Nes mes visi esame pakrikštyti vienoje Dvasioje, kad būtumėm vienas kūnas, ar tai žydai, ar pagonys, ar vergai, ar laisvieji"... "Jei ką kenčia vienas sąnarys, kenčia visi drauge sąnariai; arba jei vienas sąnarys esti garbinamas, džiaugiasi visi drauge sąnariai". (1 Kor. 12).

Marijona Paukštienė,

persikėlus iš 21 (Chicagoj) į 20 kuopą, 1934 metais, visą laiką darbuojasi Sąjungai dideliu nuoširdumu. 1938 metais narių vajuje laimėjo pirmą Centro dovaną (įrašė kuopon 33 nares.) Priklausydama 21 kuopai taip pat per vieną narių vajų laimėjo Centro dovaną. Be to, per pastaruosius metus nebuvo kuopos vakaro, kad ji nebūt buvus komisijoj ir daug pasidarbavus. Kuo geriausios sveikatos ir toliau taip darbuotis kuopa linki savo Marijonai.

Mes esame Mistinio Kūno nariai. Kada šeimos žaizdos plečiasi, dorovės jausmai dyla, mokyklos tuštėja ir anti-kristaus avangardai motinystę žeidžia ir net mindo po kojų, sąjungiečių veikla nebegali baigtis paprastaisiais mėnesiniais susirinkimais ir narių mokesčiais. Kaip sąjungietės į Kristaus Vietininko balsą atsiliepė, neišdrįstu spręsti. Bet noriu pareikšti, kad jei Moterų Sąjunga pasiliktų prie metodų 25 metų senumo naujose aplinkybėse ir jeigu Bažnyčios maldavimas nepalenktų sąjungiečių prie organizuotos Katalikiškos Akcijos, labai abejoju ar už kitų dvidešimts penkių metų, švęsdamos auksinį jubiliejų, galėtų džiaugtis padvigubėjusiu narių skaičiumi. Stagnacija pavojinga.

Neabejoju, kad Moterų Sąjungoje glūdi labai daug švenčiausių norų. Bet tie norai nepatvino veikla. Kaip nudžiugtų Šventasis Tėvas ir Motina Bažnyčia, jei pamatytų sąjungietes persiėmusias *Žosisčių* ugninguoju uolumu! O kad Moterų Sąjungos apšvietos skyrius suradijuotų Kristumi!

Susirinkimai, ligonių lankymai, pašelpos ligoje ir pomirtinės gražūs dalykai. Bet, kovojančioms su amerikonizmo bangomis ir dar norinčiomis pasitarnauti dėl Dievo meilės motinoms, reikia imti į vieną ranką Evangeliją į kitą ranką Krucifiksą ir eiti į pagonėjantį pasaulį radijuoti Kristumi.

Ar galima pasiteisinti gabumų, išsilavinimo ar laiko stoka? Jokiu būdu ne! Prie gerų norų juk nesunku įgyvendinti kad ir šiuos patarimus:

1. Kiekvienoje kuopoje turėti tris studijų ratelius: vieną mergelėms; antrą naujavedėms; trečią bendrą visoms. Bus daug naudos, kad ir kelios teateitų. Taip paruošti vadoves...

2. Įkurti Liaudies Universitetą ir laiks nuo laiko surengti specialius kursus nušvietimui aktualiųjų klausimų.

3. Kasmet turėti bent trijų dienų tylias rekolekcijas.

4. Klebono pastaracijos būti dešine ranka.

5. Aktyviai kovoti prieš bedievišką spaudą:
   a) boikotuoti įstaigas, neiti į krautuves, kur parduodama bedieviški laikraščiai;
   b) susirinkimuose ir prie bažnyčios durų platinti katalikišką spaudą.

6. "Moterų Dirvą" praplėsti, išdirbti moderniškais įrankiais ir užsėti pirmlakais.

7. Kurioj šeimoj darbo valandos netrukdo, įvesti nors vakarines bendras maldas. Jei to negalima padaryti, kas sekmadienį salione prie Švenč. Jėzaus Širdies paveikslo ar statulos sukalbėti šeimos pasiaukojimo aktus.

Tėvas, motina ir vaikai privalo gyventi Šventosios Nazareto Šeimos nuotaikoje. Moderniškos šeimos nariai, vienoj stuboj gyvendami, kartais sekmadieniais, kad ir pasimato, bet nebendrauja. Pasiteisi-